

NEDELJSKI EVANGELIJ Lk 12,13-21

NAJVEČJI BOGATAŠ

Jezus nam v današnji Božji besede naroča, naj skrbimo, da bomo bogati v Bogu. Ali moraš, če hočeš postati bogat v Bogu, živeti v pomanjkanju zemeljskih dobrin? Nikakor. Reven človek more biti prav tako daleč od Boga kakor bogataš, saj človeka ne bliža Bogu revščina sama po sebi in ga ne oddaljuje od Boga bogastvo samo po sebi. Nekdo more biti bogat, a na bogastvo prav nič navezan: če je navezan na Boga, je bogat v Bogu. Nekdo more biti reven, a je zaradi tega zagrenjen, hlepi po bogastvu, zavida vsem, ki imajo več od njega, vidi svojo srečo v zemeljskih dobrinah – ta gotovo ni bogat v Bogu.

Jezus v evangeliju pogosto svari pred bogastvom. Tega ne dela, ker bi bilo bogastvo zlo samo v sebi, temveč ker ve, da je človek, ki je bogat, v neprestani nevarnosti, da ga sla po imetju popolnoma prevzame. Kopičenje imetja bogataša ne zadovolji, temveč le podžiga njegov pohlep. Bolj temu pohlepu popušča, manj je bogat v Bogu.

Živel je bogataš, ki je spravil v svojo last skoraj vso obsežno dolino. Imel je oskrbnika, katerega je cenil zaradi njegove poštenosti, a se je rogal njegovi dobrosrčnosti in globoki veri.

Nekega jutra je ta oskrbnik boječe potrkal na bogataševa vrata: Gospodar, ne bodite hudi, da vas motim. Povedati vam moram, kar se mi je zgodilo v snu: glas, ki je bil zelo razločen, mi je rekel, da bo to noč umrl najbogatejši človek v tej dolini. Ko sem se zbudil, sem pomislil na vas, saj razumete ...

Prav, prav, a vеди, da na sanje nič ne dam. Le pojdi na delo. Čez dan je bogataš za vsak primer poklical prijatelja zdravnika. Ta ga je skrbno pregledal in ugotovil, da je njegovo zdravje odlično. Kljub temu sta do pozne večerne ure ostala skupaj ... Ko se je okrog polnoči zdravnik poslavljaj, je oskrbnikova hči vsa objokana prihitela naznaniti, da je pravkar popolnoma nepričakovano umrl oče. Bogataš se je obrnil k zdravniku: če je bogastvo v tem, da človek živi po veri, je danes zares umrl najbogatejši človek v naši dolini.

ŽUPNIJA TOMAJ

OZNANILA ZA: TOMAJ, AVBER in KAZLJE
18. NEDELJA MED LETOM

Štev.:32/LETO VII.

04. AVGUST (veliki srpan) 2019

In rekel bom svoji duši:

»Duša moja,
veliko blaga imaš,
spravljenega za veliko let;
počivaj, jej, pij
in bodi dobre volje!«

Toda Bog mu je rekel: »Neumnež,
to noč bodo
tvojo dušo terjali od tebe,
kar pa si spravil, čigavo bo?«
Tako je s tistim,
ki si nabira zaklade,
pa ni bogat v Bogu. (Lk 12,19–21)

Telefon: pisarna: 051 649 617 in 05 992 2239; Župnijska spletna stran: <http://zupnija-tomaj.rkc.si>. TRR: SI56 1971 0501 2789 029 (DBS, SWIFT SZKBSI2X); DŠ župnije: 83155317. Odgovarja: Gabrijel Vidrih, župnik; gabrijelvidrih1@gmail.com; župnija: gvidrih@zupnijatomaj.si

DUHOVNA MISEL

Bogatin iz prilike je živa podoba neumnosti.

Ni neumen, ker je bogat; bogastvo samo po sebi je dobrina.

Pač pa zato, ker ne ve, kaj je njegovo življenje, saj ne zna šteti svojih dni.

Prepričan je, da bo živel na tisoče let in da jih bo lahko preživel tako, da bo živel od presežka.

Prepričan je, da je na cilju. V svoji topoumni zadovoljnosti pozablja, da življenje nikoli ni na cilju, ker njegov cilj ni tu na zemlji. Mož iz prilike ima nedvomno mnogo dobrih lastnosti in sposobnosti, spozna se na svoj posel. Njegovo premoženje, ki bi ga znova vložil, bi ustvarilo bogastvo za mnoge ljudi, ki bi mu bili hvaležni. On pa pusti počivati prejete darove in si domišlja, da bo življenje lahko zadržal zase. Hoče se odpočiti. A si skoplje grob. Pri vseh svojih polnih kaščah je revež.

Ker ne ve, da mu je življenje podaril Bog, zato da bi ga uporabil za druge.

Ne ve, da se pri Bogu ne moreš upokojiti.

V današnji priliki je izpostavljeno vprašanje: »Kaj naj storim?« To je vprašanje, ki si ga zastavlja bogati pridelovalec žita (Lk 12,17). Gre za vprašanje pravičnega ravnanja s posestvom. To je za Grka Luka pomembna tema. Luka je evangelist ubogih. Kakor noben drug evangelist kroži okrog tem uboštva in bogastva, lastnine in odpovedi lastnini, skupnosti dobrin ter socialne obveznosti. Luka sam najbrž izvira iz premožnega srednjega sloja. Očitno pa ima močno socialno vest. Pomembno sporočilo zanj je, da kristjani niso odvisni od posesti, temveč da naj jo delijo z ubogimi. Kdor si nabira bogastvo samo zase, ta ni niti razumel Jezusovega namena niti ne pozna skrivnosti človeškega življenja, ki je omejeno s smrtjo. Kdor jemlje svoj človeški obstoj resno, ve, da si tukaj ne more nabirati nobenih trajnih zakladov. Materialno bogastvo izgine s smrtjo. Zato gre za to, da bi postali bogati v Bogu. To pa se zgodi v ljubezni, ki se konkretno izraža v delitvi posesti. Tema razdeljevanja dobrin je danes prav tako sodobna kakor takrat. Kristjani naj ne zapadejo pohlepu borznih špekulantov, temveč naj bodo bogati v Bogu (Lk 12,21). Resnično bogastvo se nahaja v nas. Zaklad je v naši duši. Ljubezen je, ki deluje. Ta pa bo delovala le, če bo tekel tudi denar, če bomo svoje dobrine delili.

RAZPORED SV. MAŠ

05.08.2019 PONEDELJEK <i>Ožbalt, kralj, mučenec</i>			PO NAMENU ROMARJEV S SV. GORE
06.08.2019 TOREK <i>Jezusova spremenitev na gori</i>	KRIŽ	19.00	†† BERCE, Križ 145
07.08.2019 SREDA <i>Sikst II., papež</i>	KAPELA	8.00	PO NAMENU ROMARJEV S SV. GORE
08.08.2019 ČETRTEK <i>Dominik, duhovnik, rd.ustan.</i>	KRIŽ	19.00	† ETA IN STANKO PIRC, Križ 190
09.08.2019 PETEK <i>Terezija Benedikta od Križa (Edith Stein), muč.sozav. Evrope</i>	KRIŽ	19.00	†† NIKO MACAROL, Križ 201
10.08.2019 SOBOTA <i>LOVRENC, diakon, mučenec</i>	KAPELA	19.00	†† DUŠAN, DENIS Momirovič in MARČELA Pangos, Tomaj 120
11.08.2019 19. NEDELJA MED LETOM	KAZLJE TOMAJ	8.30 10.00	† ALBIN in ANGELA SERAŽIN, Kazlje 21 ZA ŽIVE IN POKOJNE ŽUPLJANE

Župnija živi iz bogoslužja. Najvišje bogoslužje je daritev sv. maše, ki je Jezusova daritev, obhaja pa se v moči duhovniške službe. Zelo radi rečemo, da plačamo mašo, pa je ta izraz malce neprimeren. Dar dajemo duhovniku. V naši ljubi domovini duhovniki nimamo plače, kot vsak zaposleni delavec, pač pa smo odvisni od darov, ki jih namenjate za opravilo sv.maše in nekaterih drugih zakramentov in zakramentalov, kot je npr. pogrebno bogoslužje. Za nas skrbite torej vi, dragi župljani, ne Vatikan, ne država, ne Škofija. Zato je prav, da za maše v župniji darujete kolikor seveda morete. Kako je s tem, vidite v vsakih oznanilih. Več kot tri mesece v letu mašujem po namenih dobrotnikov od drugod. V lanskem letu se je v naši Škofiji "ukinilo" veliko nekdanjih župnij, ki so postale podružnice osrednje "večje" župnije. Sedaj jih imamo menda 90, saj primanjkuje tudi duhovnikov. Novih maš je malo, obiski nedeljskih maš so po mnogih župnijah revni, otrok skorajdo ne vidimo. Pa tudi prebivalstvo se manjša in stara. Krstov in porok skorajda ni več. Pri nas ni potrebe, da kdo izstopi iz cerkve kot npr. v Nemčiji. Enostavno narediš križ čez vse, nedelje ne praznuješ, vseeno ti je, ali cerkev še stoji ali se že podira, ali je v župniji duhovnik ali pa ga ni. Morda, za vsak slučaj. Po imenu si kristjan, ampak daleč od vsega, ni vere. Tako je kot npr. s fabriko, če v njej nihče ne dela, je z njo prej ali slej konec. Tudi z župnijo je tako. In kaj bo potem. V ta prazen prostor bodo prišli drugi, no ja, saj že prihajajo, a brez križa, z drugimi znamenji in drugo kulturo. Število Slovencev se namreč zmanjšuje, število tujcev pa povečuje. Teh je po statističnih podatkih že skoraj 7% in število še narašča. Mladi odhajajo, ostali bodo starejši in kaj bo potem? Kdo bo ostal?